

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 20 lipca 2016 r. – SIA „Aqua Pro”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-407/16)

(2016/C 343/49)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Sąd Najwyższy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Aqua Pro”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy art. 220 ust. 1 i 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że należy uznać, iż zaksięgowanie uznanego przez organy celne długu celnego nastąpiło w chwili wydania decyzji w sprawie zaksięgowania lub w chwili ustalenia obowiązku zapłaty należności w drodze decyzji organu celnego, niezależnie od tego, że od tej decyzji wniesiono odwołanie w trybie administracyjnym i skargę do sądu?
 - b) Czy art. 236 i 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że gdy organ celny wydał decyzję o zaksięgowaniu odpowiedniej należności i ustalił obowiązek jej zapłaty przez dłużnika (którą to decyzję wydał w niniejszej sprawie państwowy urząd celny), lecz dłużnik odwołał się na drodze administracyjnej od tej decyzji i zaskarżył ją do sądu, należy zażądać jednocześnie umorzenia lub zwrotu tych należności na podstawie art. 236 lub 239 rozporządzenia (czy też z kolei należy uznać, że w tym przypadku wniosek zawierający odwołanie od decyzji tego organu jest również wnioskiem o umorzenie lub zwrot długu celnego)? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, na czym wobec tego polega istotna różnica między kontrolą zgodności z prawem decyzji administracyjnej o zaksięgowaniu i o obowiązku zapłaty należności z jednej strony, a kwestią, którą należy rozstrzygnąć zgodnie z art. 236 z drugiej strony?
 - c) Czy art. 236 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że fakt odwołania się od decyzji organu celnego ustalającej obowiązek zapłaty należności i czas trwania postępowania przed sądem przedłużają termin do złożenia wniosku o umorzenie lub zwrot należności (lub uzasadniają jego niedochowanie)?
 - d) Jeżeli zasadność zaksięgowania lub umorzenia w niniejszej sprawie powinna zostać rozstrzygnięta niezależnie od decyzji Komisji Europejskiej wydanej w odniesieniu do innego państwa członkowskiego (w tym przypadku – Finlandii), to czy organ celny lub sąd, biorąc pod uwagę art. 869 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, a także kwotę ewentualnych należności w danej sprawie, powinien skierować kwestię odstąpienia od zaksięgowania lub umorzenia należności do Komisji Europejskiej?
- 2) a) Czy przy stosowaniu art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy dokonać weryfikacji *a posteriori* w odniesieniu do okoliczności związanych z zachowaniem organów administracji i eksportera z państwa trzeciego (w niniejszej sprawie – Kambodży), które były badane w ramach delegacji OLAF-u? Czy też należy uznać, że ogólny opis okoliczności zawarty w raporcie OLAF-u na temat wspomnianego zachowania ma moc dowodową?
 - b) Czy dane pozyskane z weryfikacji *a posteriori*, nawet jeśli dotyczą sprawy konkretnego państwa członkowskiego, mają decydujący charakter względem raportu OLAF-u?

- c) Czy art. 875 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że decyzja Komisji Europejskiej wydana na podstawie tego raportu OLAF-u w odniesieniu do innego państwa członkowskiego (w niniejszym przypadku – Finlandii), jest wiążąca dla państwa członkowskiego?
- d) Czy należy dokonać weryfikacji *a posteriori* i wykorzystać uzyskane dzięki niej informacje w przypadku gdy Komisja Europejska, w oparciu o raport OLAF-u, wydała decyzję o odstąpieniu od zaksięgowania należności w odniesieniu do innego państwa członkowskiego i zastosowała art. 875 rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego?
- 3) Czy przy ocenie istnienia racjonalnych podstaw i dobrej wiary podatnika do celów zastosowania art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny może mieć istotne znaczenie w konkretnych okolicznościach faktycznych to, że przywóz towarów prowadzony był na podstawie umowy dystrybucji?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay, Patrick Legras de Grandcourt/Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras – Cifog, Association ATM ponte – CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale porcine

(Sprawa C-155/16) ⁽¹⁾

(2016/C 343/50)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.